

EL PRESIDI DE TUTCA

AKURMU N TUCKA

GEOLE DE TOUCHKA

En aquest poema, l'autor recorda el seu empresonament injust durant els esdeveniments que van tenir lloc el maig de 1994 a Imteghren al sud-est del Marroc. Les autoritats marroquines el van empresonar al penal de Tutca (Raxidia) ple de criminals i brètols condemnats a llargues penes de presó. La primera part és una crida plena d'indignació pel tractament dictatorial que reberen en aquella ocasió els honorables i pacífics militants amazigs. El poder marroquí, conegut pel seu arabisme, declarà la guerra als amazigs, negant-los tots els seus drets d'éssers humans. Tenint en compte la noblesa de la causa defensada, el poeta expressa el seu compromís i la seva determinació a prop dels seus i de la seva llengua materna, la llengua dels Homes lliures.

Da d-issectay umedyaz, g tmedyazt-a,
askurmu aruydim nna yas-ittugan g tmeqga n
mayyu 1994 g Yimteyren g unzul ugmiḍ n
Merruk. Sudsen yinesduba imerrukiyen
ammuker-nnes gren-t-inn g yiwen ukurmu
yur imadlasen d yizubyaten ittuten s tefgurin
timeqwrarin.

Da d-isskan umur amezwaru g uḍris
asmuyey n wul iga usnirt adankan ittugen i
yitsen yimeynasen imaziyen imelwan ilin
addur.

Ittwassen udabu amerruki s uḍeffur n t̄erbazri, ar issenkar tirit g Yimaziyen, netta yasen-ittekksen izerfan-nnsen n yifganen. Ar isenfali umedyaz anemmuttel-nnes d teytest-nnes yer yidis n yimyisaten-nnes d tutlayt-nnes tanyut, tutlayt n yilelliyeṅ, acku tehugger tmentilt yef ittrara.

Dans ce poème, le poète rappelle son incarcération injuste lors des événements de Mai 1994 à Imteghren au Sud-Est du Maroc. Les autorités marocaines ont organisé son rapt et l'ont jeté en prison au milieu des criminels et des voyous qui purgeaient de lourdes peines.

La première partie soulève l'indignation contre ce traitement dictatorial à l'encontre d'honorables et pacifiques militants amazighs. Le pouvoir marocain connu par l'arabisme déclare la guerre aux Amazighs en leur niant tous leurs droits d'êtres humains.

En raison de la noblesse de la cause défendue, le poète exprime son engagement et sa détermination auprès des siens et de sa langue maternelle, langue des Hommes Libres.

EL PRESIDI DE TUTCA

És el tres de maig,
el segrest de joves recomença.
Ben amarrats,
se'ls emporten cap a la presó:
adéu-siau, escola fidel!
Junts, amb els criminals
de Tutca, dur penal!
Tasteu la injustícia brutal
i el pa sense sal,
vosaltres, que aneu errats,
vosaltres, deixebles d'honor!
El poder sense cor, ens reitera els enganys.
Foragitarem tenebres i acusacions
d'amos burletes i autoritaris?
La rèplica és ben clara:
la nostra identitat
-que tant i tant els irrita-
bategarà, sens treva,
per sempre més,
en els nostres cors.

AKURMU N TUCKA

Krađ mayyu, inekraf
s akurmu n Tucka,
nettuzuh-d izwir n wass
s akurmu n Tucka,
nettukref d imednunas
g ukurmu n Tucka,
neča ayrum amessas
g ukumu n Tucka;
nenza ur nesskir lbas,
nga tarwa n tissas.

Nnan-ay ayt tkerkas:
"Tamaziyt, neqqen-as!"
Neggulla nekwni d tillas
ur nettemsasa;
ummrent fellay tluas,
ar nettusetsa.

Surten gezmen ayaras,
semden s tađša.

Naru i ayt tkerkas:
"Tamaziyt, neks' as!"

GEÔLE DE TOUCHKA

Troisième jour de mai,
le rapt des jeunes renaît;
ligotés vers la geôle:
adieu docile école!
Rejoins les criminels
de Touchka, citadelle!
Goûtez du pain sans sel
et l'injustice cruelle,
Vous qui êtes dans l'erreur,
vous, disciples d'honneur!
La puissance sans coeur
nous réitère ses leurres.
Chasserons-nous ces ténèbres
et des accusations de maîtres
moqueurs, autoritaires?
La réplique s'assure claire:
cette identité qui les écoeure
battrà, encore, et nos coeurs!